

ling, saa vi jo. at det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen), det ærede Medlem fra Sæbys Partifælle, ogsaa tog Afstand, ligesom det har været nævnt i Dag, at flere af det ærede Medlems Partis Blade har taget Afstand fra en saadan ensidig agrarisk Politik.

Det ærede Medlem (Pinstrup) sagde, at det radikale Venstres Ordfører har draget et Skel imellem Gaardmænd paa den ene Side og Husmænd og alle andre Samfundsklasser paa den anden Side. Jeg forstaar ikke vor Ordførers Tale saaledes, derimod pegede han paa den Forskel, der er paa dem her i Salen, som taler ud fra et Samfundssynspunkt, og paa dem, der altid taler fra et smaaligt og egennyttigt Synspunkt. Kun de, der taler saaledes eller støtter en saadan Politik, kan efter min Mening føle sig ramt af vor Ordførers Tale. Vi staar nu ved Begyndelsen af en Vinter, hvor Arbejdsløsheden vil blive mere følelig end nogen Sinde før, hvor Kornbeholdningerne paa Statens Lagre er saa smaa, at der ikke engang kan gives de Husstande, som ikke kan aflevere Byg, lidt Byg til Hjælp i Husholdningen, en Vinter, hvor Flæsk og Fedt vil blive en Sjældenhed undtagen paa Landmænds Borde, og hvor Mælk og Smør kun vil blive tildelt i ganske smaa Rationer. Set paa den Baggrund tror jeg, det var rigtigt, om vi Landmænd talte saa sagte om Krigens stærke Tryk og i Stedet for stadig at klage sammenlignede os med de mange Tusinder, som virkelig er blevet daarligt stillede under Krigens. Jeg tror, at en saadan Sammenligning vilde have en gavnlig Indflydelse paa det danske Landbrug, jeg tror, at det vilde avle mere Tilfredshed ude omkring i Landbrugskredse, ligesom jeg tror, at det vilde have en gavnlig Indflydelse overfor de andre Erhverv, overfor de mange Tusinder, der er blevet daarligt stillede. Der har lydt saadanne Røster fra Landmænd fra Vendsyssel, og der har lydt en saadan Røst fra en Landmand fra Lolland-Falster; jeg har som fynsk Landmand villet pege paa noget af det samme.

Jacob Christensen: Paa Finanslovsforslagets § 17 findes under overordentlige Udgifter opført et Beløb paa 4000 Kr. som tredie Del af en treaarig Bevilling til Kuranstalten „Midtjylland“ i Silkeborg. Jeg omtalte i Fjor udførlig denne Anstalt. Den blev tidligere drevet af et Aktieselskab som et filantropisk Foretagende, men er senere overgaaet til privat Drift. Det op-

lyses ikke i Anmærkningerne, under hvilke Betingelser det Statstilskud, som oprindeligt blev tildelt dette Selskab, overføres til den nye Ejer. Jeg ser selvfølgelig gerne, at der ydes Statstilskud til denne Anstalt, der, saa vidt jeg ved, drives udmærket. Der er stor Mangel paa Kuranstalter for ubemidlede, og jeg ser derfor gerne, at Statstilskuddet overføres paa den nye Ejer, men vel at mærke paa Betingelse af, at de Penge, der saaledes bevilges af Staten, kommer de ubemidlede til gode, at de gives som Tilskud til hele eller halve Fripladser til de Patienter, som bliver anbragt paa Anstalten, men derom oplyses der som sagt intet i Anmærkningerne, skønt der herom har været ført nye Forhandlinger. Jeg vil derfor henstille, at dette Spørgsmaal bliver klaret, forinden Bevillingen gives. Forhaabentlig vil den højtærede Justitsminister og Finansudvalget i saa Henseende inden anden Behandling kunne give fyldestgørende Oplysninger.

Jeg har tidligere, naar jeg har talt om denne Sag, udtalt mig for, at der af Staten blev ydet betydeligt større Bidrag til Fremme af Kurbehandling for ubemidlede. Trangen hertil er sikkert overordentlig stor, og saa vidt mig bekendt har vi ikke — eller havde vi — ikke andre end denne Anstalt i Silkeborg, der tog sig af ubemidlede Patienter. Jeg vil derfor paa ny rette den Henvendelse til den høje Regering, det bliver nærmest den højtærede Justitsminister, om der ikke kunde være Anledning til, at der i Forbindelse med Sygekasserne blev gjort noget virkningsfuldt for at faa opført saadanne Statsanstalter. Der har fornylig, i hvert Fald i Løbet af Sommeren, været skrevet en Del om, at de to Fangeleje ved Horserød og ved Hald eventuelt skulde bruges til Kuranstalter eller Rekonvalescenthjem, og jeg vil tillade mig at spørge, om der er Tale om, at den Tanke kan realiseres. Jeg saa i hvert Fald meget gerne, at det kom til at danne Grundlag for, at der fra det offentliges Side blev gjort noget mere for ubemidlede Patienter, som dels trænger til Kurbehandling, dels til Rekonvalescenthjem, hvor de kunde anbringes, efter at den værste Sygdom er overstaaet, saa at de ikke skulde direkte tilbage til Hjemmene. Vi har under denne Finanslovbehandling faaet ret drastiske Skildringer af Boligforholdene i mange fattige Hjem. Vi ved deraf — og vidste det for øvrigt ogsaa i Forvejen — at det ikke er de rette Steder at anbringe halvraske Mennesker, der trænger til god Forplejning og